

ОПАСНО ОТКРОВЕНА

Есе за обявения от ВСС конкурс „Откровено за съдебната власт“

Може ли откровеното споделяне на познанията, разсъжденията, преживяванията и мечтите на едно момиче, което заминава да учи в чужбина, да бъдат опасни за него, за родителите му или за любимите му учители? Надявам се, че не, защото ще бъде опасно откровена.

Аз съм абитуриентка, но рядко ходя по купони. Хобито ми е да слушам как възрастните псуват телевизора и обсъждат какви лъжи, манипулации и откровени глупости се говорят по телевизията. В интернет вече има много информация, но трябва да знаеш как да я търсиш, стига през самия интернет или телевизията, или особено в училище да не са успели да ти разбъркат мозъка. Какво мислите, че ще стане ако някой се излъже да направи проучване какво знаят абитуриентите за съдебната власт в България? Какви са видовете съдилища, кои производства колко инстанционни са и т. н.? Като сме навършили осемнадесет години какви права имаме и какви задължения? Ще се получат ужасяващи резултати – незнанието, неразбирането и объркването сред връстниците ми са тотални. Каква е ползата да знаеш много факти, ако ти липсва разбиране и ориентация. Каква е ползата да знаеш, че „Първата реална стъпка по пътя към независимостта на съдебната власт е още в далечната 1701 година в Англия, когато се приема Законът за престолонаследията“, ако сам не можеш да направиш разлика между НК и НПК.

Освен неграмотността, жесток обществен бич срещу съдебната власт е полуграмотността. Като жалбоподател по пр. №159/2018г в Комисията за защита от дискриминация аз лично се сблъсках с феномена полуграмотност. Потресаващо е да четеш документи, в които юриконсулти от Българския футболен съюз и Министерството на младежта и спорта отлично цитират членове и алинеи, но не се ориентират в йерархията на нормативните актове.

Всеизвестно е, че корупцията е раково образование за всяка система. В България всички повтарят „съдът е корумпиран“. Обобщава се и се повтаря, повтаря, повтаря, повтаря, повтаря, сякаш целта е хората да свикнат и да се примирят. Но нека попитаме: къде корупцията е по-голяма – в съда, в прокуратурата или в полицията? Масовият отговор ще е „в съда“, защото това непрекъснато се говори по телевизията. Но ако разговаряте с хора, които са имали вземане – даване със съдебната система и органите на изпълнителната власт, те ще ви отговорят „Естествено в полицията, защото там е най-евтино“; „Колкото по напред стига едно производство, толкова е по-скъпо да се прекрати“; „Не е лесно да подкупиш съдия: първо, делото ти трябва да бъде разпределено при такъв, който е корумпиран, което не е лесно, защото има учудващо много съдии, които нито взимат, нито можеш да ги сплашиш. Второ, ако в полицията можеш сам да отвориш приказка, то в съда задължително ти трябва посредник. Трето, щом е за съдия – пачката е голяма“; „Ако имаш връзки в прокуратурата по-лесно е там да ти „счупят“ делото, а после се радваш, че е разпределено на някой качествен и честен съдия. Точно защото е честен и си върши работата както трябва, този съдия ще те оправдае“.

Аз съм момиче на 18 години, владее два езика и уча трети. Спечелила съм много купи и медали. Била съм на световно ученическо първенство по шах и съм действащ съдия по футбол. Участвала съм в много управленски програми. Била съм „зам.-директор за един ден“ на ГПЧЕ „Йордан Радичков“ – Видин, „зам.-управител за един ден“ на Областния управителен съвет и на 02.06.2018 г. в Страсбург „евродепутат за един ден“ в Европейския парламент. Влязох с най-висок бал в гимназията и съм пълна отличничка. Родители, роднини, приятели – всички ми казват, че от мен щяло да стане супер адвокат,

че имам талант. Много ми се иска да вярвам, че наистина имам талант, но въпреки това няма да следвам право. За съжаление в България твърде много хора вярват, че „за кокошка няма прошка, а за милиони няма закони“ и скоро едва ли нещо ще се промени.

Много ми се иска да завърша оптимистично. Затова ще си помечтая, че един ден, Някой ще разчисти Наказателния кодекс и ще освободи Прокуратурата от безбройните несвойствени за нея задължения. После ще откачи самата Прокуратура от тялото на съда, където се е впила. Ще премахне единоначалието ѝ и почти военната ѝ структура и ще я постави под някаква форма на обществен контрол. След това Някой ще извади следствието от съдебната власт и ще му осигури ефективна координация с полицията. После на свой ред ще създаде правилна комуникация на следствието и полицията с Прокуратурата. Някой ще въведе в кодексите като основен начин на призоваване „имейл с потвърждение“, а старомодните начини ще останат като изключение в предвидените от закона случаи и общото време за приключване на едно дело значително ще се съкрати.

Мечтая един ден Някой да защити съдебната власт от атаките на изпълнителната, законодателната, медийната, финансовата и всякакви други власти в България, които имат интерес българските съдилища да не си свършат работата!

Мечтая си, в съзнанието на нашия народ образът на българския съдия да е като в американските филми. Образът на съдията да е символ на авторитет и достойнство!

Съдът е последната крепост на демокрацията. Съдът е последното място, където обикновеният човек все още има шанс срещу онези, които държат властта и парите.

Не знам кой и как може да изпълни моите фантазии, но много ми се иска след като завърша международни отношения, да се върна тук и да работя за България.